

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Ob leuiores quoque culpas Dæmoni in hominem dari potestatem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Cassian. col-
lat. 7. c. 24. ingressi habitant ibi. Hoc ipsum declarat Cassianus his verbis,
Constat, immundos spiritus, (ordinariè) non aliter posse in illos,
quorum corpora obtenturi sunt, penetrare; nisi prius eorum mentes
cogitationesq; possederint. Quos cum timore ac memoria Dei, vel
spirituali meditatione nudauerint, velut exarmatos omni praesidio,
ac munitione diuina nudatos, facile vincendos audenter inuadunt:
domiciliũ deinceps in ijs, velut in possessione sibi tradita praesumentes.

X.

Metaphrast.
1. Febr.

Potest hoc innumeris exemplis illustrari, atque in primis
eo, quod in vita S. Tryphonis legimus. Adducta erat, ad hunc
sanctum Gordiani Imperatoris filia, à malo dæmone infessa.
Eum dæmonem adiurans Tryphon interrogauit, cur ausus
esset in puellam hanc intrare? Coactus igitur pater men-
dacij dicere veritatem, respondit: *Dæmones in illos habere pote-
statem, qui opera ijsdem grata exercent: qualia sunt, cultus simu-
lacrorum, blasphemia, adulteria, veneficia, inuidie, caedes &c.*

Sigebertus
circa An. 697.

Verum hoc esse, docet historia S. Kiliani à nobis alibi recita-
ta. Summa est. Persuaserat Kilianus Franconia Duci, vt Gei-
lanam fratris eius coniugem dimitteret, ne alter Herodes fie-
ret. Id mœchæ fuit peracerbum. In vltionem igitur Kilianũ
interfici iussit. Sed & Geilana experta est diuinam Nemesci,
à dæmone enim correpta truculentas pœnas dedit. Scribit in
Arnolphi vita Lisardus, D. Arnolphũ cum pacem etiam atq;
etiam suaderet, à Folcardo homine potente præ sanè arrogan-
ter contemptũ fuisse: ob quem factum spiritus superbiæ in eum
accepit potestatem, illumque possidens miserandum in modũ
lacerauit. Gundericus Wandalorum rex templum statuerat
compilare; in ipso adhuc limine erat, cum eum vindex Geni-
us malus antevertit, & prius in illum, quàm ille in templum
intranit. Nihil hoc noui. Iam olim *Deus misit in impios iram
indignationis suæ, indignationem, & iram, & tribulationem, im-
missiones per angelos malos.* Cur non per angelos malos? qui
contra Pharaonem aliosq; peccatores ipsas bestias armauit?
Sunt angeli isti bestijs etiam sæuiores.

Lisard. in vi-
ta S. Arnol-
phi cap. 41.

Plal 77. 49.

XI.

Sed bestia ista catenis vincitæ, custodijsq; clausæ tenen-
tur; irumpere non possunt, nisi in eos, quibus vel culpa talè
S. August. l. 4. pœnam parat, vel Dei prouidentia. Quo sensu S. Augustinus
ait:

ait: Potestas inimica vincit, aut subiugat neminem; nisi societate de ciuit. c. 34.
 peccati. Quamobrem quaestionem mouet, & soluit in hunc
 modum. Dicit aliquis, si ligatus est diabolus, ut est, quare adhuc
 tantum praualeat? Verum est, fratres charissimi, quia multum prau-
 ualet: sed tepidus & negligentibus, & Deum in veritate non timen-
 tibus dominatur. Alligatus est enim, tanquam canis catenis inne-
 xus, & neminem potest mordere; nisi eum, qui se illi mortifera se-
 curitate coniunxerit. In adultis igitur ordinariè & plerumque
 flagitium aliquod præcedit, quod diabolo ianuam aperit, per
 quam in hominem ingrediatur. Testem do D. Hieronymum,
 cuius hæc verba sunt: In Gazensis emporij oppido, virginem Dei, S. Hieronymus,
 vicinus iuuenis deperibat. Quicum frequenter taclum, iocis, nuti- in vita Hila-
 bus, sibilis, & ceteris huiusmodi, qua solent moritura virginitatis es- rij.
 se principia, nihil profecisset, perrexit Memphim; ut confesso vul-
 nere suo magicis artibus rediret armatus ad virginem. Igitur post
 annum doctus ab Esculapij vatibus subter limen domus puella tor-
 menta quadam verborum, & portentosas figuras, sculptas in aris
 Cyprij lamina defodit. Illico insanire virgo, & abiecto capitis ami-
 cturo rotare crinem, stridere dentibus, inclamare nomen adolescentis.
 Magnitudo quippe amoris eam in furorem verterat. Perducta à
 Parentibus ad Monasterium seni (Hilarioni) traditur, ululante,
 statim, & confitente damone: Vim sustinui, inuitus sum adductus.
 Quam bene Memphi somnijs homines deludebam? O cruces! ô tor-
 menta! qua patior? Exire me cogis, & ligatus subter limen teneor.
 Non exco, nisi adolescens, qui ligauit, dimiserit. Tum senex,
 Grandis, ait, fortitudo tua, qui lino & lamina strictus teneris. Dic
 quare ausus es ingredi puellam Dei? ut seruare, inquit, eam virginem.
 Tu seruares proditor castitatis? cur non potius in eum, qui mit-
 tebat es ingressus? ut quid, respondit intrarem in eum, qui habebat
 collegam meum amoris demonem? Noluit autem sanctus iubere si-
 gna perquiri, ne aut solutus Damon incantationibus videretur recess-
 sisse, aut ipse sermoni eius accommodasse fidem asserens fallaces esse
 demones, & ad simulandum callidos. Senerè autem, reddita sereni-
 tate, increpuit virginem, cur fecisset talia, per qua demon intrare
 potuisset? Qualia autem ea fuerint non expressit, vel ne virgi-

nem infamaret, vel ut, minoris culpæ tam graui poenæ, alios à maioribus quoq; peccatis absterreret.

XII.

S. Greg. lib. 1.
dial. c. 4.

Si enim in virgine inuenit, ob quod in eam immigrare potuit immundus Spiritus, quot causas habebit in Helena aliqua, aut Thaide? Atque ut, quæ leuiores videntur, sufficere intelligas ad hospitij illius apparatus, Romæ, quadam die Dei famula ex monasterio virginum hortum ingressa est, qua lactucam conspiciens concupiuit, eamq; signo crucis benedicere oblita, auide momordit: sed arrepta à diabolo protinus cecidit. Cumq; vexaretur, Patri Equitio sub celeritate nunciatum est, ut veniret concitus, & orando succurreret. Moxq; hortum idem pater ut ingressus est, cepit ex eius ore quasi satisfaciens ipse qui hanc arripuerat diabolus clamare, dicens: Ego quid feci? ego quid feci? Sedebam ibi super lactucam, venit illa, & momordit me. Cui cum graui indignatione vir Dei precepit ut discederet, & locum in omnipotentis Dei famula non haberet. Qui protinus abscessit, nec eam ultra contingere prauuluit. Itaque non cogitatio tantum impura, locum dat diabolo, sed etiam leuis indulgentia gula, aut crucis faciendæ neglectus; & ut Petrus Thyraeus (qui in hoc argumento est valde locuples, magnamque disputandi materiam suppeditauit) docet, certum est, veniales culpas demonibus homines ingrediendi occasionem prauulisse. Confirmat hanc doctrinam Cassianus hoc exemplo. Cum esset Moyses singularis, & incomparabilis vir, ob reprehensionem vnius sermonis, quem contra Abbatem Macharium disputans paulo durius protulit, quadam scilicet opinione prauentus, tam diro confestim est traditus spiritui, ut humanas egestines ori suo ab eo suppletus ingereret. Quod flagellum purgationis gloria se Dominus intulisse (ne scilicet in eo vel momentanei delicti macula resideret) velocitate curationis eius atq; aucto remedio demonstrauit. Nam continuo Abbate Machario in oratione submisso, dicto citius nequam spiritus ab eo fugatus abscessit. En quid vnum impatiens verbum; quid leuis gula, quid fortè incauta cogitatio puellæ superioris in diuino conspectu poenæ meruerit? Quibus poenis digni erunt in omne scelus fatuati?

Pet. Thyraeus
p. 2. de dz-
moniacis
c. 30.
Cassian. col-
lat. 3. c. 17.

XIII.

Quid alij merebuntur, qui se in illicitas voluptates totos immergunt? qui vino & ingluuie ventris non rationis tan-

tium,